

[Axel Ivan Pedersen.]

ændringsforslag nr. 6, der tilsigter en ny udformning af den gældende lovs §§ 21-23, derunder nye muligheder i henhold til de i § 20 indeholdte bestemmelser. Ændringsforslaget tager først og fremmest sigte på at sikre en udvidelse af parcelhusbyggeriet inden for den statsgaranterede sektor af det private byggeri, hvilken sektor er ansat til 10 000 lejligheder årlig, idet antallet af parcelhuse, til hvis opførelse der kan ydes støtte, forhøjes fra 2 000 til 4 000. Derudover giver ændringsforslaget mulighed for ydelse af støtte til opførelse af endnu flere, for så vidt der ikke indkommer så mange ansøgninger om støtte til privat udlejningsbyggeri, at lovens muligheder udnyttes. Der kan således rokeres inden for gruppen efter det behov, som måtte fremkomme. Den støtte, der ydes af staten, omfatter foruden m²-tilskud garanti for udlejningsbyggeri op til 85 pct. og for parcelhusbyggeri op til 90 pct. af anskaffelsessummen, idet dog begrænsningerne med hensyn til håndværkerudgifterne må iagttages.

Den nye § 23, stk. 2, indeholder en meget betydningsfuld bestemmelse, nemlig den, at såfremt det viser sig, at bevilling af garanti eller tilskud til en af de to hovedgrupper af byggeri på hver 10 000 lejligheder dels i den private sektor, dels i den sociale sektor ikke udnyttes fuldt ud, kan der finde overførsel sted fra den ene gruppe til den anden. Bestemmelsen er i virkeligheden den nødvendige forudsætning for at nå frem til opførelse af 20 000 lejligheder årlig med statsgaranti. Under hensyn hertil må det forventes, at ønsker om en sådan rokering ikke vil støde på vanskeligheder i finansudvalget, hvis tilslutning kræves.

Ændringsforslag nr. 9 tager sigte på udvidet støtte til byggeri med socialt og kulturelt formål, idet beløbsrammen foreslås udvidet med 5 mill. kr. Herved sker der en delvis imødekomme af ungdommens ønsker og skabes tillige mulighed for ydelse

af støtte til institutionsbyggeri til opførelse af boliger for syge, gamle og svagelige, der ikke opfylder de gældende betingelser for optagelse i hjem med socialt formål.

I forbindelse med omtalen af dette ændringsforslag mener jeg i øvrigt, jeg bør sige, at formålet med det af socialistisk folkeparti stillede ændringsforslag under nr. 10 er fyldestgjort gennem lovens § 28.

Det bør i øvrigt nævnes, at der under nr. 17, nr. 18 og nr. 19 foreslås ændringer, hvorved der gives enkepensionister samme muligheder som folke- og invalidepensionister ifølge lovens kapital XI, hvis bestemmelser i øvrigt fremtidig skal gælde kommunalt byggeri og boligforeningsbyggeri, der går tilbage til 1933 — også en forbedring. Bevægelseshæmmede og invalider får også bedre vilkår, idet beløbsrammen for støtte til disse medborgere er udvidet i henhold til ændringsforslag nr. 20 til lovens § 82.

Ved ændringsforslag nr. 23 bortfalder bestemmelsen i lovens § 105 om fortrinsret for medlemmer af andelsboligforeninger, som har foretaget en opsparing, idet denne bestemmelse har været meget besværlig at arbejde med. Det har først og fremmest været vanskeligt at konstatere, om der nu virkelig havde fundet en opsparing sted, og der har også været vanskeligheder på grund af den forpligtelse, som andelsboligforeningerne nu engang har over for de medlemmer, der er optaget på ekspektanceliste.

Endelig må jeg under omtalen af ændringsforslagene nævne det hensyn, der er taget til Københavns omegnskommuner ved ændringsforslag nr. 12 til lovens § 57, hvorefter disse kommuner får bedre refusionsmuligheder for støtte til byggeri for mindre-bemidlede.

Der er sket en forlængelse på 1 år af den karenstid, der omtales i lovens § 62, stk. 3, det er ændringsforslag nr. 14. Herigennem kan kommunerne landet over imødekomme et behov, som uægtelig er opstået mange steder.

Jeg kan på mit partis vegne anbefale